

Visų populiariausias žiemos (ir vasaros taip pat) masalas – „motylius“, arba uodo trūklio lervos. Trūkliu uodas vadinamas todėl, kad tupėdamas jis ištisia į priekį kojeles ir jomis trūkčioja. Uodas gyvena tik 3-7 dienas, o jo lervos vystosi vandenyje, drėgnoje dirvoje, mėšle, dumble, minta dumbliais, bakterijomis (valo vandens baseinus), yra svarbus tvenkinių ir akvariumų žuvų maistas.

Trūklio lervos raudonos ar rubino spalvos su juoda galvute ir maža dvišake uodegėle. Lervos iki 10-12 mm laikomos mažomis, o stambios išauga iki 20-25 mm. Jos labai lanksčios, vandenyje nuolat susisukusios. Dumble gyvena iki dvejų metų, o vabzdžiais virsta gegužės pabaigoje.

Dažniausiai žvejai perka lervas specializuotose parduotuvėse, tačiau visai nesunku jų pasirinkti patiems. Tai aktualu dažnai žvejojantiems pensininkams ir bedarbiams, nes kiekvieną kartą mokėti po 3-4 litus už indelį būna brangu. Pats populiariausias lervų rinkimo būdas – rėčiu sijoti dugninį dumblą. Dumblas nuplaunamas vandeniu, o lervutės lieka ir pakyla į paviršių. Juos renka mažyčiu graibšteliu smulkiomis akutėmis. Daugiausiai „motylius“ randama tankiai apaugusių tvenkinių, ežerų ir upių įlankų dugne.

Vasarą lervas kasa nuo kranto ar valtės, kabindami dumblą išlenktu samčiu karties gale arba geležiniu kibiru su virve.

Galima plauti lervas ir kitoku būdu. Imamas stambios marlės maišas, į jį dedami nedideli gabalai mėsos bei žuvies ir akmuo, kad maišas panirtų po vandeniu. Po paros maišas pakeliamas ir iškratomas.

Žiemą tose vietose, kur yra lervų, pragrežiamas ledas, kad vandens gylis būtų apie 5 cm. Gražtas įsukamas į dumblą ir staigiai ištraukiamas. Ant ledo lieka penkios šešios lervutės. Didesniam kiekiui gauti ledas išdaužomas peikena ir dumblas semiamas kaip vasarą.

Lervos rūšiuojamos nedideliame sietelyje, kuris nuleidžiamas po vandeniu. Smulkios lervos

greitai pralįs pro skylutes į indelį, o stambios liks sietelyje.

Smulkų „motylių“ deda į pašarą, o stambų mauna ant kabliukų ešeriams ir karpinėms žuvims gaudyti. Lerva maunama ant plono kabliuko arba specialaus kabliuko su spyruokliniu užspaudu. Reikia stengtis, kad neištrykštų lervos turinys. Lerva kabinama už juodos galvutės (kablio smaigalys įvedamas kiek žemiau). Priklausomai nuo žūklės sąlygų ir „motylių“ dydžio mauname vieną arba kelias lervutes.

Namuose kelias dienas išsaugoti gyvas lervas nesunku. Pirmiausiai jos perrenkamos, išmetamos nejudrios ir pabalusios lervutės. Po to lervos išpilamos ant dvigubai sulenкто laikraščio, gausiai suvilgomos vandeniu ir sulankstoma vokeliu. Kad lervutėms nebūtų ankšta, į vokelį primeta susuktų šlapio popieriaus skiautelių. Iš viršaus užvyniojami dar du trys lapai popieriaus ir ryšulys paslepiamas vėsioje vietoje – šaldytuvo apačioje ar balkone. Kas dvi paras ryšulys išvyniojamas, lervos perrenkamos, pakeičiamas laikraštis. Taip laikomos lervos išgyvena kelias savaites ir ilgiau.

Kas dažnai meškerioja „motyliumi“, pasidaro medinę dėžę su skylutėmis dangtyje. Į ją dedama neseniai užplikytų arbatžolių tirščių, kurie sumaišomi su lervomis. Reikia stengtis, kad kirminėliai negulėtų kupstais, bet kiekvienas atskirai. Dėžutė kasdien papurtoma, kad turinys nesusigulėtų, o kai arbatžolės ima pelyti, primaišo šviežesnių. Dėžė taip pat laikoma vėsioje vietoje arba šaldytuve. Išnaudojus lervas, reikia arbatžolės išmesti ir dėžę išplauti. Kartais vietoj arbatžolių naudojamos baltos samanos.

Zooparduotuvėse yra specialių kasečių lervoms, kuriose jos išbūna apie mėnesį. Reikia tik kasdien keisti vandenį ir kartą per savaitę kasetę praplauti. Trūklio lervos laikomos fotovonėlėse ar kepimo skardose, per du centimetrus pripildytose vandeniu. Ten jos išgyvena pusantros dvi savaites. Šaldytuve lervas galima laikyti stiklainiuose su vandeniu. Jų sluoksnis neturėtų būti storesnis nei 10 mm. Vanduo tinka iš krano. Jis iš pradžių keičiamas kasdien, o vėliau po dviejų trijų parų. Geriausia vandenį į stiklainį pilti iš dušo, kad jis prisisotintų deguonies.

Kadangi lervutės geriausiai išsilaiko pratekančiame vandenyje, naudojamas originalus jų išsaugojimo būdas. Nedidelis vielinis karkasas aptraukiamas kaproninės kojinės gabalu ir pripildytas lervų panardinamas į tualetą bakelį.

Žuvusios lervos išrenkamos pincetu. Nepanaudotas žvejyboje lervas atgal dėti negalima. Iš stiklainio išimtą „motylių“ reikia sausinti ant popieriaus, nes indelyje jis ims šusti. Kai kurie žvejai lervutes perpila krakmolu – patogiau imti ir kabinti ant kabliuko.

Seni meškeriotojai žūklėje lervoms laikyti turi pasidarę ar nusipirkę specialias dėžutes, kuriose dangteliai yra su skylutėmis. Ant dėžutės dugno deda drėgną skudurėlį, kuriuo taip pat pridengia masalą. Dėžutę reikia saugoti nuo perkaitimo.